

For Aaret 1867—68 bevilges 50,000 Rd. til forberedende Arbejder samt til Begyndelse af

Sløifning, Bei- og Gadeanlæg, Expropriation m. m.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

I Rigsdagens Session 1860—61 blev der, for at tilvejebringe en som nødvendig anseet Betingelse for Afgjørelsen af det dengang under Rigsraadet henhørende Spørgsmaal om Nedlæggelsen af Kjøbenhavns nuværende Befæstning mod Landsiden og Erhvervelse af Midler til i dennes Sted at anlægge en ny og længere fremstuds, forelagt Rigsdagen et Lovudkast om Expropriation af de paa Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland og mellem disse og Demarcationslinien liggende Eiendomme. Udcastet blev med nogle Forandringer vedtaget af Landsthinget, men der blev i Folkethinget nægtet det Overgang til 3die Behandling. Siden den Tid har Sagen hvilet for Lovgivningsmagtens Bedkommende, men Regjeringen troer, at det rette Dieblil nu er kommet til at gjenoptage Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af Kjøbenhavns Fæstningsværker, om end ikke ganske med det samme Formaal som dengang.

Det er saaledes ikke Tanken om i den nærmere Fremtid at søge tilvejebragt en ny Befæstning omkring Kjøbenhavn, men Nødvendigheden af at forskaffe Midler til at sætte Landets mobile Forsvar paa en tidssvarende Fod, der har ledet Regjeringen til at søge at gjøre det muligt efterhaanden at realisere det Activ, som Staten eier i Fæstningens Terrain. Det kommer ogsaa herved nu, som dengang Sagen tidligere var paa Bane, væsentlig i Betragtning, at man ved Fæstningsværkernes Nedlæggelse vil kunne lade Kjøbenhavns Udvidelse i en lang Arrække foregaae i større Nærhed af den indre By end hidtil, hvortil der unægtelig er Trang, ligesom Byen herpaa har et naturligt Krav, naar, som det maa erkjendes, den nuværende Befæstning for den større Deel er unyttig i militair Henseende.

Den imellem Østerport og Kallebodstrand

beliggende Deel af Fæstningsværkerne anseer Regjeringen det rigtigt nu at nedlægge. Christianshavns Fæstningsværker bør indtil videre bevares, da de kunne faae Betydning for den Befæstning paa Amager, som vil komme til Udførelse, naar det engang maatte blive bestemt at forsyne Kjøbenhavn med en ny, fremstuds Befæstning mod Landsiden, og endvidere bør Citadellet undtages fra Nedlæggelsen, fordi det er af Bigtighed mod et Angreb fra Søen saavel til Undersjøttelse af Søforterne som til directe Forsvar af Indretheden.

I Forbindelse med Nedlæggelsen af den anførte Deel af Fæstningen maa det afgjøres, hvorledes der skal forholdes med de Grunde paa Sjælland, der ere undergivne den ved Demarcationslinien paabudte Servitut, og som tilligemed de nedlagte Fæstningsværker bør kunne komme Byens Udvidelse tilgode. Regjeringen finder ikke, at en Expropriation af disse Grunde kan være nødvendig forat tilvejebringe en hensigtsmæssig Bebyggelse, og den skal derfor ikke begjære en Fuldmagt dertil, som engang er nægtet; men da den paa den anden Side finder, at der ikke er tilstrækkelig Foie til at lade de tilfældige, nuværende Eiere af Grundene alene tilflyde Fordelen ved Afsløsningen af Indskrænkninger, ved hvis Paalæg i sin Tid de daværende Eiere ere holdte skadesløse af Staten, er den af den Formening, at Demarcationslinien ikke nu ligesvem bør hæves, men at der derimod bør aabnes de Bedkommende Adgang til mod et Bederlag til Statskassen at kunne afløse de bestaaende Indskrænkninger. Ved Ansættelsen af dette Bederlag maa det imidlertid komme i Betragtning, at Eierne ogsaa selv bør kunne have Fordeel af Bebyggelsen, og at Staten vil komme til at concurrere med